

[Clausager.]

en Stigning paa op mod 300 Mill. Kr. og et samlet Skattebeløb tæt ved Milliarden.

Det er ca. en Fjerdepart af Nationens Indtjening i det hele taget og ca. en Trediepart af den skattepligtige Indkomst, efter at Fradragene er foretaget. For at nævne noget af det, der har bidraget til at forhøje de kommunale Udgifter, kan jeg saamænd godt, for at føje den ærede socialdemokratiske Ordfører, ogsaa nævne Socialloven, og jeg vil i denne Forbindelse minde om, at ganske vist har vi stemt for Loven, men vi fik at vide af Ministeren dengang, at den vilde betyde en Lettelse for Landkommunerne. Hvordan det vil gaa med Skoleloven, vil Fremtiden vise.

Een Ting er nu, at Skatterne er store i det hele taget, men hvordan fordeler det store Skattebeløb sig? Ja, der siger jeg uden at vakle, at de fordeler sig paa en saa urimelig Maade, som vel tænkes kan, saa at Skatetrykket bliver saa forfærdelig ujævnt. De indirekte Skatters Udredelse er ikke let at følge. Nu har vi jo store Toldafgifter paa jævne Forbrugsartikler, og Varerne fordyres ogsaa paa anden Maade. Det er noget særegent for denne Regering, der i sin Tid bekæmpede Toldbyrden og Afgifter paa temmelig udprægede Luksusartikler. Jeg tør nok sige, at hvis Finansminister Neergaard piskede Forbrugerne af Luksusartikler med Svøber, saa pisker denne Regering Forbrugerne af Nødvendighedsartikler med Skorpioner. Længe troede Befolkningen, at den gjorde det, fordi den var tvunget dertil af Landstingsflertallet, men nu kan alle se, at den gør det, ikke fordi den er nødt til det, men fordi den vil det, fordi den nu har Magten i fuldkommen Grad.

Men Fordelingen af disse indirekte Skatter kan, som sagt, vanskeligt gøres op for enkelte Klasser af Befolkningen eller for enkelte Distrikter af Landet — det kan man bedre for de direkte Skatters Vedkommende, og alene denne Opgørelse er saamænd slem nok.

Paa det jyske Landbodelegeretmøde i Oktober Maaned blev der fremlagt en Opgørelse over, hvor forskellig Beskatningen er for Landbruget og de øvrige Erhverv. I Aaret 1935—36 havde de selvstændige Landbrugere en Indtægt paa 341 Mill. Kr.; denne Indtægt behandledes i Skatteaaret 1936—37, og der blev i samlet direkte Skat deraf svaret 87,5 Mill. Kr.; det bliver, naar man tager Skatten som en Procentdel af den erholdte Indkomst, 26,7 pCt. Alle andre

Skatteydere tilsammen havde 2 900 Mill. Kr. og svarede 382 Mill. Kr. i Skat; dette giver 13,2 pCt. Det ærede Medlem Hr. Retoft kom med den Udtalelse, at han ikke forstod den megen Tale om, at Skatterne var for høje; det er for Resten mærkværdigt, meget velbegavede Folk kan tidt have vanskeligt ved at forstaa det allersimpleste, og det viser sig ogsaa her. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at tale med de Mennesker, der betaler 26,7 pCt. af deres Indkomst, og høre, hvad Svar han faar angaaende Skattens Højde. Jeg vil for mit Vedkommende føje til: Hvad betyder i Grunden al den Tale om Landbrugets for store Gæld, om de vanskelige Vilkaar, Landbruget har produktionsmæssigt og afsætningsmæssigt, naar Regeringen og dens Partier af enhver lavt liggende Indkomst tager procentvis det dobbelte af, hvad den tager af andre med langt bedre Vilkaar?

Og hvis vi deler Landet distriktvis og ikke efter Erhverv — nemlig i Hovedstad, Provinskøbstæderne og Landdistrikterne —, ser vi noget lignende: saa vil det vise sig, at de kommunale Skatter er saa uendelig forskellige og gaar i den gale Retning, medens Statsskatterne ganske vist ogsaa er forskellige, men gaar i den modsatte og langt bedre Retning. I Hovedstaden er der en kommunal Skatteprocent, naar de erlagte kommunale Skatter sættes i Forhold til Indkomsten, paa 8,16, i Provinskøbstæderne er den 9,50, og i Landdistrikterne er den 11,64, altsaa stigende fra Hovedstaden til Provinskøbstæderne og højest ude i Landdistrikterne, skønt Indtægtstallene bevæger sig i modsat Retning, idet de i Hovedstaden er 3 Gange saa store som paa Landet og 2 Gange saa store som i Provinskøbstæderne.

Jeg sagde før, at Statsskatten gaar den anden Vej. Erlagt Statsskat udgør 5,26 pCt. i Hovedstaden, 3,10 pCt. i Provinskøbstæderne og 3,16 pCt. i Landdistrikterne.

Man kan ogsaa faa Forholdstallet frem, naar man ser Statsskatten i Forhold til Kommunalskatten. Sætter vi Statsskatten til 100, er Kommunalskatten i København 155, i Provinskøbstæderne 307 og i Landdistrikterne 368; tager vi den rene Klasse, det selvstændige Landbrug, kommer vi til Tallet ca. 600; og „saa synes man endda, at Skatterne er for høje“, som den ærede Ordfører talte om før. Er det saa underligt?

Forskellen i Kommunalbeskatningen skyldes i særlig Grad, at Skatten paa faste Ejendomme tages uden Hensyn til Ind-